

Председник Србије Александар Вучић желео је да сигнализира нешто када је прошле суботе на фудбалској утакмици Србије и Швајцарске – дакле, тамо где није било никакве формалне потребе за тим – из џепа извадио и демонстративно развио шал са (братски) спојеним заставама Србије и Русије. Дмитриј Песков, у име председника Русије Владимира Путина, сигнализирао је да *нешто* разуме кад је опоменуо да Европска унија Србији стално заврће руке и на њу врши притисак.

Негде између ова два сигнала, које Вучић, Песков и Путин сигурно разумеју боље од свих нас осталих, и даље се упорно крије одговор на питање зашто хоће и да ли не сме или сме председник Србије да прихвати позив председника Русије на Самит БРИКС-а који ће у Казану бити одржан од следећег уторка до четвртка.

*

Пише: Никола Врзић
субота, 19 октобар 2024 00:20

Нема баш никакве сумње да нам јесте место тамо где ће се окупити прва, трећа и четврта економија света – по БДП-у мереном паритетом куповне моћи, рачуницом Светске банке – а уз Путина, Сија и Модија и низ других шефова држава и влада које су већ ушле у БРИКС или чекају у реду да уђу или макар да продубе сарадњу с блоком који је обухватио и Саудијску Арабију, Уједињене Арапске Емирате и Иран, поред осталих.

А да и не говоримо о ставу према Косову и Метохији који има убедљива већина чланица БРИКС-а у проширеном саставу. Па је и то ваљда неки разлог да будемо тамо.

Али биће тамо и председник једне НАТО чланице – Турске – а можда и генерални секретар Уједињених нација, што значи да је и то могуће, то јест изводљиво.

А опет, да је то у нашем случају извести једноставно колико би било (потпуно) нормално, Путин би већ добио потврдан одговор од Вучића након што га је јавно позвао у Казањприликом недавног сусрета с потпредседником српске владе Александром Вулином.

Што нас враћа на поменуто разумевање Дмитрија Пескова.

Казао је портпарол председника Русије да "Русија разуме притисак са којим се суочавају њени српски пријатељи"; да уз већ цитирано завртање руке као превасходни начин комуникације Европска унија непрестано поставља и друге услове за сарадњу с другима, значи уцењује, док БРИКС не чини ништа од побројаног него је то сарадња која се "заснива на међусобном поштовању и спремности да одговоримо на бриге и интересе других" – страховито важна напомена, иначе, опробана и у пракси, која указује на суштинску разлику између једних и других. А то што делује исувише лепо да би било могуће не значи да је немогуће, него само да смо се исувише навикли да једино могућим, односно нормалним сматрамо ово чему смо изложени – завртању руку због кога нисмо у могућности да прихватимо испружену руку.

Зашто је толико компликован процес одлучивања о позиву председника Русије председнику Србије

Пише: Никола Врзић
субота, 19 октобар 2024 00:20

Зашто је толико компликован процес одлучивања о позиву председника Русије председнику Србије

Пише: Никола Врзић
субота, 19 октобар 2024 00:20

